

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E.**, a. s., B., IČO: X., zast. K., s. r. o., B., IČO: X., proti žalovanému: **P.**, V., IČO: X., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. M. M., s. r. o., B., IČO: X., **o zaplatenie 6 245 534,18 Eur s príslušenstvom** vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp. zn. 23 Cb 219/2008 o návrhu žalobcu na vylúčenie sudcu Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2 Cob 36/2010, takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave JUDr. H. K. **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2 Cob 36/2010.

O d ô v o d n e n i e :

V konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2 Cob 36/2010 žalobca podaním zo dňa 9. 12. 2010 uplatnil námietku zaujatosti voči sudkyňi Krajského súdu v Bratislave JUDr. H. K.. Námietku zaujatosti odôvodnil tým, že podľa informácií získaných od obchodného partnera žalobcu, ktoré boli žalobcovi oznámené začiatkom minulého týždňa medzi JUDr. H. K. a JUDr. M. M., advokátom, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. M. M., s. r. o., ktorá v predmetnej právnej veci zastupuje žalovaného existuje príbuzenský vzťah. Žalobca sa nevie bližšie vyjadriť k povahe tohto príbuzenského vzťahu, má však za to, že príbuzenský vzťah JUDr. H. K. a JUDr. M. M. je skutočnosťou, ktorá môže závažne ohroziť nestrannosť a nezávislosť sudkyne pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku a môže viesť k zvýhodneniu žalovaného, ktorého zastupuje Advokátska kancelária JUDr. M. M., s. r. o. a teda i skutočnosťou, ktorá u žalobcu dôvodne vyvoláva pochybnosti o nezaujatosti JUDr. H. K.. Ďalej uviedol, že

JUDr. H. K. bola v dlhodobom kolegiálnom vzťahu a dobre sa pozná s JUDr. V. K., advokátom, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti, Advokátska kancelária E., s. r. o. so sídlom N., v ktorej bol dlhodobo zamestnaný, a s ktorou dodnes úzko spolupracuje JUDr. M. M.. JUDr. M. M. môže teda JUDr. H. K. veľmi dobre poznať, prípadne môže JUDr. H. K. JUDr. M. M. favorizovať s ohľadom na dlhoročný kolegiálny vzťah s JUDr. V. K..

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vylúčil JUDr. H. K. z prejednávania a rozhodovania v odvolacom konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. 3 Cb 219/2008-198 zo dňa 28. 9. 2010, ktorá je vedená na Krajskom súde Bratislava pod sp. zn. 2 Cob 36/2010.

Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave k námietke zaujatosti uviedla, že nevie o aký príbuzenský vzťah, (stupeň resp. rad) má medzi ňou a právnym zástupcom žalovaného ísť, pretože podávateľ námietky, túto namietanú skutočnosť nekonkretizuje. Prehlasuje, že právneho zástupcu žalovaného nepozná vôbec a žiadneho príbuzného s rovnakým priezviskom v rodine nemá.

Nevie, aký druh kolegiálneho vzťahu medzi ňou a JUDr. V. K. má podávateľ námietky na mysli, ale menovaného osobne nepozná a nie je s ním a nikdy s ním nebola v žiadnom súkromnom ani kolegiálnom vzťahu. Rovnako osobne nepozná členov Advokátskej kancelárie E., s. r. o. a za účelom tejto námietky nemieni zisťovať, kto vlastne je jej členom. Nemôže posúdiť, či sa jedná o vykonštruované, nepravdivé tvrdenia o jej osobe, nepravdivé informácie, alebo ide o zámenu jej osoby s inou osobou. Prehlasuje, že namietateľom uvádzanej skutočnosti sa jej osoby jednoznačne netýkajú. Zaujatá sa necíti. Námietku je preto nútená považovať za účelovú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave (§ 16 ods. 1 tretia veta) posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybností a nezaujatosti sudkyne Krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom, alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednávaniu veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom, alebo k ich zástupcom a tiež predísť

možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to: 1/ k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo 2/ k účastníkom konania, ktorý vzťah by bol založený na príbuzenskom, alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo 3/ k zástupcom účastníkov konania, ktorý vzťah by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2/.

Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej veci, alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej mozgnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Základnom pre vylúčenie sudcu, môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie iba samotné všeobecné tvrdenia žalobcu o istom príbuzenskom vzťahu namietaného sudcu s advokátom JUDr. M. M. a kolegiálnom vzťahu tejto sudkyne s advokátom JUDr. V. K., u ktorého bol JUDr. M. M. zamestnaný a s ktorým dodnes spolupracuje. Tieto tvrdenia neboli ničím osvedčené a nemožno ich preto uznať za dôvod na základe ktorého by sa mohla spochybniť nezaujatosť tejto sudkyne. Pokiaľ ide o existenciu uvedeného právne relevantného pomeru u namietaného sudcu, sudkyňa Krajského súdu v Bratislave JUDr. H. K. vo svojom písomnom vyjadrení k námietke zaujatosti poprela akýkoľvek príbuzenský vzťah s advokátom žalovaného, uviedla, že zástupcu žalovaného nepozná vôbec, osobne nepozná ani V. K., s ktorým nikdy nebola v žiadnom súkromnom ani kolegiálnom vzťahu. Ani členov advokátskej kancelárie E., s. r. o. nepozná a necíti sa byť zaujatá pre pomer k veci k účastníkom ani k ich zástupcom.

Z tohto vyjadrenia sudkyne Krajského súdu v Bratislave JUDr. H. K. a ani z ostatného obsahu spisu nezistil Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadne také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť pochybnosti o jej nezaujatosti. Pri svojom posudzovaní vychádzal z toho, že nestrannosť sudcu sa prejavuje v dvoch aspektoch. 1/ spočíva v rýdzo osobnom presvedčení určitého sudcu v danej veci. Keďže ide o subjektívnu kategóriu vyjadrujúcu vnútorný psychický vzťah samotného sudcu k prejednávanej veci (zahrňuje vzťah sudcu

k predmetu konania, jeho účastníkom a právnym zástupcom). Je o nej schopný vypovedať jedine sám sudca. Takto úzko vnímaná kategória nestrannosti sudcu by však nenašla v praxi uplatnenie bez jej vyjadrenia aj v širšej a to objektívnej rovine. Za objektívne nemožno považovať len to, ako sa nestrannosť sudcu javí navonok, (napr. účastníkovi konania, ale najmä to, či reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne založiť pochybnosti o tom, či sudca disponuje určitým vzťahom k danej právnej veci. Z uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, kam patrí osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a objektívne hľadisko, ktoré spočíva na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o zaujatosti sudcu. Z tohto pohľadu k vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania veci dôjde nielen vtedy, keď jeho vzťah k veci, k účastníkom, alebo ich zástupcom je založený na zaujatosti skutočne preukázanej, ale aj vtedy, keď existuje legitímna pochybnosť jeho nestrannosti (v zmysle zásady, že spravodlivosť nielen má byť vykonávaná; musí sa aj javiť, že je vykonávaná).

Samotný údaj žalobcu o bližšie (nedefinovanom) príbuzenskom vzťahu namietanej sudkyne s advokátom JUDr. M. M. a známostí s JUDr. V. K. a JUDr. M. M. predstavujú len subjektívny názor (tvrdenie) účastníka konania, ktorý nemožno bez ďalšieho považovať za dôvod vylučujúci namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto právnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné osobitne zvýrazniť, že vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 O. s. p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). Vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno preto len celkom výnimočne a to so skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. O taký prípad, kedy by bolo potrebné sudcu vylúčiť však v tejto právnej veci nejde.

Takto nielen so zreteľom na subjektívne hľadisko prezentované vo vyjadrení namietanej sudkyne, že sa necíti byť zaujatou, ale aj z objektívneho pohľadu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že nejestvujú dôvody, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam nestrannosti súdneho rozhodovania za účasti žalobcom spochybňovanej sudkyne Krajského súdu v Bratislave.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že sudkyňa Krajského súdu v Bratislave JUDr. H. K. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. januára 2011

**JUDr. Anna M a r k o v á , v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková